



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 41. Aliæ S. Mulieres vexantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

cissima suspicio in me cadere possit, cum Sæculum V.
A. C. 404.
Bona maxima, quæ habebam, renovandis
Dei Ecclesiis impenderim. Præfectus:
Non ignoro vitam tuam. Ergo, inquit
illa, obito vices Accusatoris, & alius nos
judicet! cum nulla contra eam adessent
 testimonia, lenius loqui Præfectus cœ-
 pit, & quasi ei, aliisque mulieribus bo-
 num consilium suggesturus dixit; eas
 certe parum sapere, quod ab Episcopi
 Communione refugerent, cum hæc uni-
 ca via esset, qua rebus suis consulerent.
 Aliæ timore percussæ monenti obsecutæ
 sunt, at illa dixit: *Postquam coram toto*
populo per calumniam unius delicti accu-
sata sum, iniquum est, me jam velle coge-
re, ut super alia quæstione respondeam.
Da mihi Causidicos super prima accusa-
tione! quidquid enim agas, ad illam Com-
munionem non accedam, quam mihi Reli-
gio prohibet. Præfectus tunc eam dimi-
 sit, quasi cum Patronis collocuturam;
 sed alia die, cum iterum adduci jussisset,
 ad pendendam magnam auri mulctam
 condemnavit. Non ideo ipsa mentem
 mutavit, sed relicta Constantinopoli ur-
 bem Cyzicum in Sedem elegit.

§. XLI.

Alicæ Sanctæ Mulieres vexantur.

Sancta Nicareta quoque inter has per- Soz. VIII.
c. 23.
 secutiones Constantinopoli excessit.

Hist. Eccles. Tom. V.

X

Hæc

Sæculum V. Hæc Virgo primis stirpibus Nicomedie
A. C. 404. nata, omnibus quidem virtutibus, mo-

xime vero humilitate enituit, juncta ani-
 mi magnitudine, nam jacturam Bono-
 rum ingentium, quæ sibi per injuriam
 ablata fuere, nullis questibus profecuti
 est. Pauca sibi relicta frugalitatis aman-
 ti suffecere ad vitam cum suis usque ad
 senilem ætatem producendam; atque
 superfuere etiam quæ liberaliter egenti-
 bus impertiretur. Varia remedia pau-
 peribus ægrotis præparabat, sanabat,
 quos Medici juvare non potuerant, &
 non nunquam tam feliciter, ut rem om-
 nes prodigio similem haberent. Ma-
 gnam curam adhibebat, ut lateret. Ad-
 duci nunquam potuit, ut inter Diaconis-
 sas adscribi se sineret, quantumvis
 S. Joannes Chrysostomus instaret. No-
 luit etiam in se suscipere Regimen Vir-
 ginum Ecclesiasticarum, id est, illarum,
 quæ Monasterio non erant inclusæ, sed
 in Domo Parentum habitabant, & qua-
 rum indicem Ecclesia servabat. Memo-
 ria S. Nicaretæ 27. Dec. celebratur.

*v. Vales. hic
 ad Sozom.*

Mart. Rom.

*Chrys. ep.
 180. al. 94.*

Pentadia etiam Timasi Consulis Vi-
 dua, & Diaconissa in foro publico coram
 Tribunali sistitur, & inde ducitur in car-
 cerem, calumniam passa, quod incendii
 rea esset. At constantissime causam de-
 fendit. Ipsam quoque Constantinopoli
 abire cogitantem, cum rescivisset S. Chry-
 sosto-

softhomus, hortatus est, ut ibi remaneret, Sæculum V.
ut persecutionem patientibus animum A. C. 404.
adderet, & opem ferret. Plures aliæ ep. 182. al.
sanctæ fœminæ his persecutionis turbi- 104.
nibus involutæ, quibus adnumerantur
Procula, seu Amprocla Diaconissa, Bassia-ep. 18. 19. ep.
na, Chalcidia, Asyncritia, quas ex Epi- 44. ep. 217. &
stolis S. Chrysostomi novimus. ep. 33. & c.

Tandem quæstiones in Incendiarios
cessare iussæ, quod ex Lege Constanti-
nopoly 29. Aug. anno 404. data, & ad
Præfectum Studium directæ cognoscimus.
In ea præcipitur, ut, cum incendii au-
ctores deprehendi non potuissent, Cle-
rici ex Carceribus liberentur, navigiis
imponantur, & domum dimittantur.
Domus, in quas Episcopi, aut Clerici ex-
teri recepti fuissent, Fisco cedant, atque
etiam illæ, in quibus Clerici Constanti-
nopolitani conventicula egerint. Paucis
post hæc diebus scilicet undecima Sept.
mandatum, ut Domini mancipia sua L. 5. de his
conventiculis interesse prohiberent, sub qui sup. Rel.
pcena trium librarum auri, quas pro sin-
gulis mancipiis, si adfuissent, penderent.
Artificum ordines quoque membra sua
cohibere tenerentur, nisi mulctam quin-
quaginta librarum auri dare mallent.
Hæc Lex iterum ad eundem Studium ur-
bis Constantinopolitanæ Præfectum di-
recta.

Sæculum V.
A. C. 404.

§. XLII.

S. Chrysostomi Profectio.

Sanctus Chrysostomus Niceæ erat, dum que mandata expectat, ut ad locum Exilii sui deferretur, Conversioni Gentium Phœniciae operam dabat. Niceæ invenit Monachum inclusum, cui persuasit, ut ad piissimum opus laborem conferret; hunc misit ad Constantium Presbyterum, qui in illa Regione Infidelium conversioni invigilabat, & ad quem abiens Epistolam dedit. Hortatur, ut in istis Rei Ecclesiasticæ articulis animam despondeat, Ecclesiarum Phœniciae, Arabiæ, & Orientis maximam curam gerat, & sibi quam sapissime scribat. Excitat etiam, ut & aliorum animos accendat, & junctis viribus Ecclesiæ malis præsertim in Asia forte pectus opponant.

p. 146. al.
221,

ibid. & ep.
29. Arabio.

ep. ad Cir.
143. al. 125.

Zosim. lib. 5.
Marcell. chr.

Primo visum fuerat, S. Chrysostomum Sebastem Armeniæ mittere, sed tandem mandatum accepit, ut migraret Cucufam, modicum ejusdem Provinciæ oppidum, Ciliciæ conterminum, nunquam tutum ab incurribus Isaurorum, qui inaccessa montis Tauri juga tenentes, sæpe descendebant, oppidanorum agros devastaturi, nam paucitatis suæ conscii munitas urbes aggredi non audebant; at plures erant, quam ut facili negotio